

Motanul pedepsit

de Elena Farago

Rândunica e plecată
După hrană, pentru pui
Cuibu-i singurel sub **streșini**
Și prin curte nimeni nu-i.

Râde sub mustăți motanul:
- Ce noroc!... Păcat să-l scap!...
lute sus!... Dar, poc, o piatră
Îl lovește drept în cap.

Trist **se tânguie** motanul:
- Miau și vai de capul meu.
Petrișor îl ia în brațe:
- Iartă-mă te rog, căci eu

Te-am lovit, și rău îmi pare,
Dar de bieții puișori
Ție cum nu ți-a fost milă,
Când săriseși să-i omori?

Vocabular:

streășină: prelungire a acoperișului unei case;

se tânguie: se plânge, se vaită;

milă: sentiment de compasiune, înțelegere față de cineva care suferă;

1. Răspundeți la întrebări:

a) Câte strofe are poezia?

..... Reține proverbele: **Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face.**

Cum ți-e lucrul, așa ți-e plata!

b) Unde a fost plecată rândunica?

c) De ce se numește poezia „Motanul pedepsit”?

2. Alcătuiți enunțuri folosind cuvintele de la vocabular:

3. Caută cât mai multe sensuri ale cuvântului „cap”!

4. Ordonează cuvintele pentru a afla proverbul potrivit!

(faptă, după, răsplată, și)